

Posudek na diplomovou práci:

Kateřiny Wildové

Freedom Seekers/ The New Settlers in la Alpujarra

Práce se zabývá specifickým druhem migrace z bohatého severu Evropy na její jih, jenž je dnes zvláště na jihu Španělska, Francie či Mallorce doslova masovým trendem, který naplňují miliony migrantů. Autorka se soustředila na sociálně specifickou komunitu v andalúzské oblasti la Alpujarra. Práce je psána anglicky, se svými necelými šedesáti stranami je kratší ale výstižná, dělena do šesti kapitol a doprovázena velmi ilustrativními fotografiemi.

Tématem této studie je ukázat tento specifický druh migrace (probíhající ne ani tak z důvodů čistě ekonomických nebo dokonce politických, ale spíše vyšší/nové kvality života), jaksi zevnitř – z pohledu aktéra a dát nám tak možnost nahlédnout do jeho zdánlivě nekonvenčních motivací, které ho k takové migraci vedou. Autorka se tak snaží ukázat formou studia nového životního stylu a zvláště nově budovaných domácností těchto přistěhovalců.

Je těžké se ptát nových přistěhovalců na jejich nový domov a životní styl, abychom se nedozvěděli jen fráze, proklamace či nacvičená klišé pro rodinné příslušníky, přátele a možná i je samotné. Domov, životní styl je abstraktní koncept (navíc zatížený tolika ideologickými stereotypy) a jako o takovém se o něm těžko mluví. A tak jsme s autorkou zvolili pro taková vědecké tázání dnes asi nejužitečnější metodu – *material culture*, tak jak ji prosazuje skupina okolo zesnulého zakladatele Alfreda Gella na University College London. Na domov se neptá přímo, ale skrze věci/předměty jimiž je konstituován, ztělesněn a symbolizován. Na nový životní styl se neptá přímo „tak mi lidi sakra řekněte, jak tady žijete“, ale opět podobně, jako to dělá další ze zakladatelů Daniel Miller, skrze věci každodenní potřeby třeba otázkami typu „povídejte mi o svém nábytku, o svém obýváku“.

Autorka se tedy soustředila na věci jenž znamenají domov nových přistěhovalců a přestože jde o skupinu etnicky, sociálně, věkově a vzdělanostně značně heterogenní a také jejich nová obydlí vykazují zásadní rozdíly, objevila mnoho hlubokých podobností, které nám krásně, jak shrnuje v závěru práce, ukazují jakýžto skutečný ethos stojí za tím novým životním stylem, jenž noví přistěhovalci neproklamují, ale skutečně žijí. Tyto společné trendy jednotlivých sledovaných domácností dělí do několika kapitol procházející jednotlivé styčné body:

Bricolage jako koncept života a *bricolage* koncept budování obydlí, kutilství, nový život starých vyhozených věcí, hranice pořádku a nepořádku, čistoty a nečistoty, hranice volného času a práce, hledání autenticity místa, kreativita a umělecké ztvárnění nových prostor, hraní s přírodou atd. Získané poznatky o ethosu nového životního stylu těchto, jak je sama nazývá *freedomseekers* pak shrnuje v závěru práce.

Velkým pomocníkem při autorčině fieldworku bylo skutečně velmi důkladné proniknutí do sledované komunity. Kromě její výtečné znalosti hlavních jazyků, jimiž se zde mluví, hrál značnou roli i fakt, že svůj pobyt zde vzala vážně, našla si zde na rok dům a sama zařídila také jednu takovou vlastní domácnost, přestěhovala sem rodinu i se dvěma dětmi, jenž zde chodí do španělské školy a nakonec i otevřela, tak jako řada z nových přistěhovalců, i vlastní pohostinství. To vše jí, zdá se, otevřelo dveře i srdce místních imigrantů i starousedlíků dokořán, což se pak samozřejmě odráží i na kvalitě sebraného materiálu.

Práce je stručně a velmi čтивě a výstižně napsána, inteligentně a vtipně členěná do kapitol i podkapitol. Nemá hluchá místa a výtečně se čte. To je také jeden z řady důvodů, proč bych ji autorce po určitém doplnění teoretického úvodu okolo migrace, východiska studia pomocí *material culture*, srovnávacího materiálu *material culture* ze studia jiných domácností jinde ve světě, vřele doporučil k publikování formou článku či časem i kratší monografie.

Doporučuji práci k obhajobě a navrhoji bodové hodnocení v pásmu známky jedna.

19.říjen 2007

Radan Haluzík

Vedoucí práce

